

eBent'09. Tensions

Encontre internacional de fets performàtics

Avui dia la performance està sotmesa a tensions similars a les que ella mateixa va provocar dins del món de l'art quan va sorgir per trencar tot el que es coneixia fins llavors en treure l'obra d'art del marc per traslladar-la al cos de l'artista.

Tensions productives que emergeixen en el creuament interdisciplinar de la performance en tensió amb altres camps i disciplines com el teatre, l'antropologia, la dansa, els estudis de performance, etc., a partir de les quals el concepte de performance s'estén més enllà de límits i fronteres conceptuals. Tensions vinculades als canvis d'estat subjectius i a les pràctiques insurgents, que porten a una reflexió sobre les possibilitats de transformació i escenificació del poder i del canvi en les (in)tensions de la performance: ideològiques, polítiques, conceptuals, rituals, religioses, etc. Tensions que emergeixen vinculades al gènere, l'etnicitat, la sexualitat, la (dis)capacitat, la malaltia, el dolor, etc. ens retornen una mirada crítica del cos com a "contenedor" de les limitacions i regulacions discursives i materials.

Tensions totes elles susceptibles de provocar nous debats, potencialitats, discursos, pràctiques, representacions, no solament en la producció cultural i artística sinó també en les diverses esferes vitals i socials.

ebent@ebent.org // www.ebent.org

Programa

Dijous 19 de novembre

20.00 h Performance a càrrec de:

Rafael Álvarez: *Athatriel*

No solament es posa en crisi el públic trencant les seves expectatives sempre referides a la pròpia realitat corporal, sinó que a més se l'indueix a un estranyament donat en el camp del seu imaginari politicoideològic, tornant a significar simbologies (els símbols, per mantenir-se vius, també necessiten sacrificis i sang), en aquest cas de l'esquerra, en un ritu oficiat per un mitjà que "ha viscut l'experiència del socialisme real", practicat en un lloc del món on la realitat és, segons Alejo Carpentier, "percebuda amb una intensitat particular en virtut d'una exaltació de l'esperit que el condueix a un mode d' 'estat límit' " (allò real-meravellós-americanà).

Performance a càrrec de:

Carlos Pina: 10:1

En el meu treball utilitzo sovint la imatge d'armes d'assalt lleugeres com objectes "culturals" que són presents a tot arreu. Tot i tenir una significació aparent molt determinada, considero que com a imatge contenen una gran ambigüitat que permet lectures múltiples. En la seva utilització no hi ha cap fascinació per l'objecte com a tal, sinó la constatació de la seva universalitat com a símbol present en totes les cultures modernes. D'aquesta manera, el meu treball més recent intenta establir ponts entre les realitats socials, culturals i polítiques del lloc on actuo i les del meu lloc d'origen a través de símbols universalment recognoscibles.

Divendres 20 de novembre

20.00 h Performance a càrrec de:

Carme Viñas: (Con)tubo

En el treball de Carme Viñas hi ha una dualitat permanent entre llenguatges i cos, entre paraules i imatges, entre realitats i presències. En les seves accions hi ha una resistència cega que es combina amb una actitud immutable, una distància entre ella i l'acció, que defuig l'espectacle del patiment i que mostra una irrenunciable tenacitat per resistir.

Performance a càrrec de:

Nezaket Ekici: Tube

Ekici utilitza experiències quotidianes socials i culturals en la seva obra. Aquell context s'absorbeix per crear una performance que fa servir el cos com un símbol, en la interacció amb la tecnologia i el públic. En les seves performances posa allò quotidià en un nou context i convida el públic a fer noves associacions. Encara que el seu propi cos es troba normalment al centre de la seva obra, és possible que l'espectador experimenti la seva actualitat per ell o ella mateixa. Les associacions i les experiències de l'espectador es converteixen llavors en una part integrant de l'obra d'art.

Dissabte 21 de novembre

20.00 h Performance a càrrec de:

Lluís Sabadell: *Synthesis (o el descobriment de la mel)*

Synthesis (o el descobriment de la mel) és una performance que reflexiona sobre l'espiritualitat contemporània

utilitzant la tecnologia com una eina d'interacció entre els cantants i els objectes.

Synthesis és un esdeveniment performàtic en forma de trilogia, presentat com un retaule que es desplega en tres parts. Aquesta acció s'entén com un ritu o com una litúrgia total i, per tant, no desenvolupa una acció argumental, sinó que centra tota l'atenció en els elements que la formen: acció, paraula, cant, objectes, etc. Aquests elements en són el corpus principal.

iD Barri

Creativitat social, acció col·lectiva i pràctiques artístiques

iD Barri és un projecte vinculat a iD#5 que explora la idea de barri des de la perspectiva urbana i a través de la relació entre art, creativitat social i transformació de l'entorn. Consisteix en tres parts interrelacionades: seminari, taller i exposició ("Dispositiu itinerant"). Es desenvoluparà a Calaf i Barcelona, la qual cosa permetrà treballar el tema del barri des del context de ciutats petites i mitjanes en àrees rurals i en relació amb la metròpolis.

iD Barri parteix de la idea que l'art pot ser un factor d'innovació en els processos de transformació de la ciutat, ja que és capaç de fer emergir la creativitat social latent i desplegar-la a través d'accions col·lectives. Aquesta afirmació pot ser fàcilment plantejada com a pregunta, alhora que introdueix qüestions que s'hauran de respondre, contrastar o amplificar en el context del seminari i els tallers vinculats.

Com es relaciona l'art amb els processos de transformació urbana i social? Quin paper i quina funció tenen els processos de participació? Com es pot activar la creativitat social en un entorn determinat? Com es poden desplegar processos creatius que a mitjà i llarg termini incideixin en un entorn local? Com pot la gent formar part d'àmbits d'acció col·lectiva a través de processos creatius? La transformació de la ciutat, està oberta a projectes? Quina relació hi ha entre polítiques culturals i planificació territorial? Quines són les conseqüències que han d'assumir els contextos locals per formar part del discurs cultural global?